

[Startside](#) > ... > [Pengekrav](#) > [Insolvens Og Konkursbehandling](#) > Luxembourg

Insolvens og konkursbehandling

 Luxembourg

Indholdet er leveret af

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Hvem kan være genstand for insolvensbehandling?

Der findes flere insolvensprocedurer i Storhertugdømmet Luxembourg.

To af dem vedrører erhvervsdrivende (fysiske eller juridiske personer):

1. Konkursproceduren i henhold til handelsloven tager sigte på at få realiseret de samlede aktiver hos en erhvervsdrivende, der er blevet insolvent, og hvis kredit er alvorligt svækket.
2. Den retslige saneringsprocedure er en mekanisme, der gør det muligt for en kriseramts virksomhed at foretage en sanering for at undgå konkurs. Formålet er at sikre kontinuitet i hele eller dele af virksomhedens aktiver eller aktiviteter under rettens kontrol.

Formålet med at indlede en retslig saneringsprocedure kan være at:

- opnå en udsættelse med henblik på at indgå en mindelig aftale
- indhente fordringshavernes samtykke til saneringsplanen
- tillade, at alle eller en del af aktiverne eller aktiviteterne overdrages til en eller flere tredjemænd efter rettens afgørelse.

Den retslige saneringsprocedure er åben for:

- kommercielle juridiske personer
- civilretlige selskaber
- fysiske personer, der udøver kommerciel virksomhed
- håndværkere.

Endelig findes der insolvensprocedurer, der helt specifikt vedrører notarer, kreditinstitutter, forsikringselskaber og investeringsforeninger (disse procedurer vedrører en særskilt faggruppe eller sektor, hvorfor de ikke er medtaget i denne redegørelse).

2 Hvilke betingelser skal være opfyldt for, at en insolvensbehandling kan påbegyndes?

1. Konkurs

Konkursproceduren indledes enten på begæring af skyldneren selv eller på begæring af en eller flere fordringshavere eller ex officio.

Den erhvervsdrivende skal indgive en konkurserklæring til justitskontoret ved den byret (tribunal d'arrondissement), der har den stedlige kompetence i handelssager i den retskreds, hvor den pågældende har sin bopæl eller sit hovedsæde. Konkurserklæringen skal indgives inden for en måned fra det tidspunkt, hvor betingelserne for at blive erklæret konkurs er opfyldt.

Hvis en eller flere af skyldnerens fordringshavere beslutter sig for at begære skyldneren konkurs, skal de benytte sig af en foged, som – ved stævning – skal pålægge den erhvervsdrivende at give møde for den byret, der har den stedlige kompetence i handelssager, inden for otte dage (stævning på bestemt dato) med henblik på konkursbehandlingen.

Konkursproceduren kan også indledes ex officio på baggrund af de oplysninger, retten ligger inde med. I dette tilfælde skal retten gennem justitskontoret indkalde skyldneren til at møde for undersøgelseskammeret for at afhøre ham/hende om vedkommendes situation.

Inden en erhvervsdrivende kan erklæres konkurs, skal den byret, der har den stedlige kompetence i handelssager, kontrollere, hvorvidt den pågældende person eller det pågældende selskab opfylder de tre nedenstående betingelser:

- Status som erhvervsdrivende: en fysisk person, der som sit normale erhverv (enten som hoved- eller bivirksomhed) udfører aktiviteter, der i henhold til loven anses som erhvervsaktiviteter (herunder aktiviteter som anført i handelslovens artikel 2), eller en juridisk person, der har en af de selskabsformer, der er anført i loven som ændret af 10. august 1915 om handelsselskaber (f.eks.: aktieselskab, anpartsselskab, andelsselskab, ...)
- Betalingsstandsning: Betalingsstandsning indebærer ubetalt gæld, som er sikker, forfalden og udestående (f.eks.: lønninger, socialsikringsbidrag osv.). Gæld med fremtidig forfaldsdato eller betinget gæld, samt blot naturlige forpligtelser, er ikke tilstrækkelige
- Svækkelse af kreditten: Den erhvervsdrivende er ikke længere i stand til at skaffe kreditter hos banker, leverandører eller fordringshavere.

I princippet kræver en betalingsstandsning blot, at den pågældende nægter eller ikke kan betale en fordring (uanset fordringens størrelse), der er sikker, likvid og forfalden. Et simpelt midlertidigt likviditetsproblem fører ikke til en konkursbehandling, så længe den erhvervsdrivende kan skaffe den nødvendige kredit til videreførelse af sine aktiviteter og til at leve op til sine forpligtelser.

2. Retslig sanering

Der indledes en retslig saneringsprocedure, når skyldneren selv indsender en begæring til den byret, der har den stedlige kompetence i handelssager. Der er derfor tale om en frivillig procedure. Skyldneren kan dog efter anmodning fra statsadvokaten, en fordringshaver eller enhver person, der har interesse i at erhverve hele eller en del af virksomheden, pålægges en retslig sanering ved overdragelse efter rettens afgørelse.

Betingelserne for indledning af en retslig saneringsprocedure er som følger:

- Status som erhvervsdrivende eller håndværker: Den retslige saneringsprocedure er åben for erhvervsdrivende, håndværkere og handelsselskaber.
- Trussel mod virksomhedens kontinuitet eller økonomiske vanskeligheder: Virksomheden skal være i økonomiske vanskeligheder, som kan føre til betalingsstandsning. De økonomiske vanskeligheder skal være tilstrækkeligt alvorlige til at begrunde en retlig indgriben, men virksomheden skal stadig have mulighed for rekonstruktion.
- Konkurs: Konstatning af konkurs hindrer ikke indledningen eller fortsættelsen af en retslig sanering. En virksomhed under konkurs kan overveje omstrukturering og dermed undgå fuldstændig likvidation.
- Tidligere saneringsprocedure: Hvis skyldneren allerede har gennemgået en retslig sanering inden for de seneste tre år, er en ny procedure kun mulig, hvis den har til formål at overdrage alle eller en del af virksomhedens aktiver eller aktiviteter efter rettens afgørelse.

3. Overgældsætning

Gældssanering for fysiske personer er kendetegnet ved, at skyldneren med bopæl i Storhertugdømmet Luxembourg er klart ude af stand til at betale sin samlede private gæld, som er forfalden eller vil forfalde, eller til at betale en fordring solidarisk til en selvstændig erhvervsdrivende eller et selskab, forudsat at vedkommende faktisk eller retligt ikke var direktør for dette.

Den normale gældssaneringsprocedure (règlement collectif des dettes) består af tre faser:

- en frivillig aftale om gældssanering (règlement conventionnel) ved forligskommissionen (Commission de

médiation) for gældssanering

- en af retten påbudt gældssanering (redressement judiciaire) ved fredsdommeren i den retskreds, hvor skyldneren har sin bopæl
- gældssanering ved civil konkurs (faillite civile) ved den fredsdommer, hvis kompetence skyldneren er underlagt.

Sidstnævnte fase er subsidiær i forhold til de andre to faser i den normale gældssaneringsprocedure og kræver, at skyldneren er uopretteligt kompromitteret, hvilket kommer til udtryk ved, at han/hun er ude af stand til at træffe:

- foranstaltningerne i henhold til planen for en frivillig aftale om gældssanering
- foranstaltningerne som foreslået af forligskommissionen inden for rammerne af en frivillig aftale om gældssanering
- foranstaltningerne i henhold til en af retten påbudt gældssanering.

Det skal endvidere bemærkes, at anmodninger om en frivillig aftale om gældssanering skal indgives til forligskommissionens formand.

Du finder en [blanket](#) til brug ved anmodninger om frivillig aftale om gældssanering til download på webstedet <https://justice.public.lu/fr.html> på følgende adresse:

<https://justice.public.lu/fr/creances/surendettement.html>

Skyldnerens fordringshavere skal endvidere indberette deres fordringer til informations- og rådgivningstjenesten for gældssanering (Service d'information et de conseil en matière de surendettement). Du finder en [blanket](#) til brug ved indberetning af fordringer til download på webstedet www.justice.public.lu på følgende adresse:

<https://justice.public.lu/fr/creances/surendettement.html>

3 Hvilke aktiver indgår i boet? Hvordan behandles de aktiver, som skyldneren erhverver, eller som tilfalder denne, efter at insolvensbehandlingen er påbegyndt?

1. Konkurs

Når der er afsagt konkursdekret, mister skyldneren retten til selv at forvalte sine formuegoder – også dem, han/hun måtte erhverve efter konkursdekretets afsigelse.

Skyldneren mister retten til at forvalte både materielle og immaterielle formuegoder. Dette skal beskytte fordringshavernes samlede interesser.

Generelt besøger kurator skyldnerens lokaler for at opgøre skyldnerens formuegoder på stedet. Kuratoren står i den forbindelse for at dele formuegoderne op i goder, der in fine tilhører skyldneren, og goder, der er underlagt tredjeparts tinglige rettigheder.

Kuratoren står efterfølgende for at realisere de materielle og immaterielle aktiver ved at sælge skyldnerens eventuelle formuegoder med henblik på den bedste beskyttelse af de samlede interesser. For at kunne overdrage disse formuegoder skal kurator råde over en retskendelse. De materielle og immaterielle formuegoder skal sælges i henhold til handelsloven. Aktiverne indsættes på den bankkonto, der åbnes i forbindelse med insolvensproceduren.

2. Overgældsætning

Dommeren opgør skyldnerens økonomiske og sociale situation, kontrollerer fordringerne og gennemgår skyldnerens aktiver og passiver.

Når det er blevet bestemt, at der skal indledes en gældssaneringsprocedure, og der er formuegoder at realisere, iværksætter dommeren den retlige likvidation af skyldnerens formue.

Fredsdommeren træffer afgørelse i eventuelle tvister vedrørende fordringer og fastsætter, at skyldnerens personlige formuegoder skal realiseres. Det er kun det inventar, som er nødvendigt for skyldners hverdag, og private aktiver, der er uundværlige ved udøvelsen af den erhvervsmæssige beskæftigelse, der er udelukket. Den retlige likvidation af skyldnerens formue inden for rammerne af en gældssaneringsprocedure gennemføres i overensstemmelse med det lovbestemte formål, nemlig en sanering af skyldnerens økonomiske situation, således at han/hun og husstanden fortsat kan føre et menneskeværdigt liv.

Skyldnerens rettigheder og søgsmålsrettigheder i forhold til formuen udøves i hele likvidationsperioden af en likvidator, der er udpeget af dommeren.

Likvidatoren skal sælge skyldnerens formuegoder inden for seks måneder, enten i mindelighed eller ved et tvangssalg.

Retsvirkninger af gældssaneringsproceduren:

- De aktiver, der realiseres gennem retlig likvidation af formuegoderne, er tilstrækkelige til at fyldestgøre fordringshaverne: Dommeren træffer afgørelse om procedures afslutning.
- De aktiver, der realiseres gennem retlig likvidation af formuegoderne, er ikke tilstrækkelige til at fyldestgøre fordringshaverne: Dommeren træffer afgørelse om afslutning, på grund af at aktiverne var utilstrækkelige.
- Skyldneren ejer kun det inventar, som er nødvendigt for skyldners hverdag, og private formuegoder, der er uundværlige ved udøvelsen af vedkommendes erhvervsmæssige beskæftigelse: Dommeren træffer afgørelse om afslutning, på grund af at aktiverne var utilstrækkelige.
- Aktiverne omfatter kun formuegoder uden markedsværdi, eller hvor salgskostningerne er for høje i forhold til salgsværdien. Dommeren træffer afgørelse om afslutning, på grund af at aktiverne var utilstrækkelige.

En afslutning grundet utilstrækkelige aktiver betyder, at al skyldnerens private gæld slettes.

Følgende af skyldnerens private gæld slettes dog ikke:

- de fordringer, som kautionister eller meddebitorer har betalt i stedet for skyldneren
- fordringer som omhandlet i lovens artikel 46, nemlig skyldige underholdsbidrag og økonomisk erstatning for personskader til ofre for forsætlige voldsforbrydelser.

De fordringer, der er omhandlet i lovens artikel 46, kan dog slettes, såfremt den pågældende fordringshaver indvilger i eftergivelsen, gældsopløsningen eller sletningen af de pågældende fordringer.

4 Hvilke beføjelser har henholdsvis skyldneren og bobestyreren?

1. Konkurs

Når der er afsagt konkursdekret, mister skyldneren retten til selv at forvalte sine formuegoder – også dem, han/hun måtte erhverve på et senere tidspunkt.

Efter dekretets afsigelse overlades forvaltningen af formuegoderne til en kurator.

Er skyldneren en juridisk person, omfatter aktivmassen alle selskabets aktiver og passiver uden forbehold for de rettigheder, selskabsdeltagerne råder over.

Kuratorerne udvælges blandt de personer, der tilbyder de mest rimelige og pålidelige forvaltningstjenester.

I praksis udvælger dommerne ved den byret, der har den stedlige kompetence i handelssager, kuratorerne fra advokatlisten. Retten kan dog af hensyn til de interesser, der er forbundet med konkursen, også udpege notarer eller revisorer/virksomhedsrevisorer til opgaven.

På samme måde som ved alle andre procedurer, der vedrører erhvervsdrivende, er den byret, der har den stedlige kompetence i handelssager, kompetent i konkursager.

Handelsretten afsiger konkursdekretet, fastsætter datoen for betalingsstandsningen, udpeger de forskellige

aktører (kommitteret dommer, kurator), fastsætter datoen for anmeldelse af fordringer og datoen for afslutning af konkursbehandlingen og træffer afgørelse om konkursprocedurens afslutning.

Forvaltningen af aktiverne overlades til en kurator, der udpeges af retten. Det er kuratorens opgave at realisere skyldnerens formuegoder og fordele provenuet mellem fordringshaverne under overholdelse af reglerne om privilegerede fordringer og tinglige rettigheder.

Den kommitterede dommer fører tilsyn med operationerne, forvaltningen og konkurslikvidationen. Dommeren udarbejder i forbindelse med retsmødet en redegørelse over alle de tvister, der måtte opstå, og iværksætter de nødvendige hasteforanstaltninger til sikring og bevarelse af de samlede formuegoder. Han/hun leder endvidere møderne med skyldnerens fordringshavere.

Når der er afsagt konkursdekret, mister den konkursramte erhvervsdrivende retten til selv at forvalte sine formuegoder og kan ikke længere foretage eller modtage betalinger eller på anden måde råde over sine ejendele.

2. Retslig sanering

I forbindelse med en retslig sanering udpeges en retsbefuldmægtiget på skyldnerens anmodning, hvis det er nødvendigt for at nå saneringens mål. Når den retsbefuldmægtigede udøver sine funktioner, kan opgaverne variere afhængigt af skyldnerens specifikke behov og rettens afgørelse. Vedkommendes rolle kan begrænses til blot at omfatte forvaltningsbistand eller kan udvides til at omfatte forberedelse og fremme af en aftale. I forbindelse med en retslig sanering ved overdragelse efter rettens afgørelse er den retsbefuldmægtigede ansvarlig for at tilrettelægge og gennemføre overdragelsen i skyldnerens navn og på dennes vegne. Da hver situation er unik, er den retsbefuldmægtigedes ansvar tilpasset skyldnerens omstændigheder og behov.

På en interesseret tredjeparts eller statsadvokatens anmodning kan der udpeges en midlertidig administrator, hvis det konstateres, at skyldneren eller et af dennes organer har begået en alvorlig forseelse. Administratoren har derefter til opgave at overtage virksomhedens ledelse og varetage forvaltningen i hele udsættelsesperioden.

Skyldneren spiller derimod en proaktiv rolle ved at indlede proceduren samt udarbejde og gennemføre saneringsplanen, samtidig med at han samarbejder med fordringshaverne og de retslige myndigheder om at genoprette virksomhedens finansielle soliditet.

3. Overgældsætning

Hvad skyldnerens forpligtelser og konsekvenserne af indledningen af den normale gældssaneringsprocedure på skyldnerens formue angår, skal det bemærkes, at skyldneren er forpligtet til at udvise god adfærd.

I løbet af denne periode, hvor han/hun skal udvise god adfærd, er skyldneren forpligtet til:

- at samarbejde med de myndigheder og organer, der er involveret i proceduren, ved at videregive alle oplysninger om sin formue, indkomst, gæld og ændringer i sin situation frivilligt
- så vidt muligt at udøve en aktivitet mod vederlag, der svarer til vedkommendes kompetencer
- ikke at forværre sin insolvens og handle loyalt for at nedbringe sin gæld
- ikke at favorisere en fordringshaver – med undtagelse af aktuelle bidragsberettigede, aktuelle udlejere i forhold til lejen for en bolig svarende til skyldnerens elementære behov, leverandører af tjenesteydelser og produkter, der er nødvendige for at kunne føre et værdigt liv, og aktuelle fordringshavere i forhold til en fuldbyrdelsesforanstaltning som iværksat mod skyldneren af den ansvarlige for udbetalingen af erstatning for personskader som tildelt som følge af forsætlige voldshandlinger – at opfylde forpligtelserne inden for rammerne af proceduren.
- at overholde de tilsagn, der er givet i forbindelse med proceduren.

Der er to forskellige instanser involveret i denne procedure, afhængigt af om der er tale om en frivillig aftale om gældssanering eller en af retten påbudt gældssanering.

En frivillig aftale om gældssanering indgås ved forligskommissionen. Forligskommissionen består af medlemmer, der er udpeget af ministeren, har en formand og en sekretær og mødes som minimum en gang i kvartalet. For at få en plads i forligskommissionen skal ansøgerne blandt andet fremlægge deres straffeattest. Så snart de er udpeget, er de retligt forpligtede til at underrette ministeren om enhver straffesag eller dom mod dem, således

at ministeren kan få dem udskiftet. Forligskommissionens medlemmer og formanden modtager henholdsvis et vederlag på 10 og 20 euro pr. møde.

Forligskommissionen træffer navnlig afgørelse vedrørende anerkendelsen af begæringer om den pågældende procedure og vedrørende lovformeligheden af anmelderne af fordringer og godkender eller ændrer i udkastene til gældssaneringsplanerne, som kommissionen får forelagt efter instruks fra informations- og rådgivningstjenesten for gældssanering, i det efterfølgende benævnt "tjenesten".

Såfremt den forelagte plan ikke godkendes af de involverede inden for højst seks måneder fra anerkendelsesafgørelsen, udarbejder kommissionen en konstatering af insolvens, hvoraf det fremgår, at det ikke er lykkedes at få en frivillig aftale i stand. Skyldneren kan inden for to måneder fra offentliggørelsesdatoen for konstateringen af insolvens i registret iværksætte en af retten påbudt gældssanering for fredsdommeren i den retskreds, hvor skyldneren har sin bopæl. Hvis skyldneren ingen klage indgiver inden for den fastsatte frist, kan han/hun først iværksætte en ny gældssaneringsprocedure efter en frist på to år fra offentliggørelsesdatoen for konstateringen af insolvens i registret.

Iværksættes der en af retten påbudt gældssanering, indkaldes parterne til at møde for fredsdommeren, som kan forlange, at de fremlægger alle nødvendige dokumenter og oplysninger for at få opgjort skyldnerens samlede formue (aktiver og passiver).

På grundlag af disse oplysninger fastsætter dommeren en saneringsplan, som omfatter foranstaltninger, der gør det muligt for skyldneren at opfylde sine forpligtelser.

Den af dommeren fastsatte saneringsplan kan højst løbe i syv år og kan i visse tilfælde annulleres (især hvis skyldneren ikke opfylder de forpligtelser, der er ham/hende pålagt i henhold til planen).

5 På hvilke betingelser kan der ske modregning?

1. Retslig sanering

Det er muligt i forbindelse med saneringen at bestemme, at suspendede fordringer ikke kan modregnes i gæld, som fordringshaveren måtte have over for virksomheden efter godkendelsen af saneringsplanen.

Der er dog undtagelser fra denne regel. Den finder ikke anvendelse på forbundne fordringer (fordringer, der er knyttet til hinanden, f.eks. i samme aftale eller transaktion) eller på fordringer, som i henhold til en aftale forud for indledningen af saneringsproceduren allerede kunne modregnes.

2. Konkurs

I tilfælde af konkurs er det retspraksis, at – så snart der er afsagt konkursdekret – der ikke længere kan ske modregning – hverken lovbestemt, i medfør af en retsafgørelse eller efter aftale – selv mellem allerede eksisterende fordringer, når én af de tre betingelser om at være likvide, forfaldne og udjævnelige ikke er opfyldt. Såfremt konkursdekretet forhindrer en lovbestemt modregning, bør det ikke antages, at dette sker i absolut eller tilbagevirkende forstand. Konkursdekretet har ingen indvirkning på den lovbestemte modregning, så længe betingelserne var opfyldt forud for insolvensprocedurens indledning. Appeldomstolen har truffet afgørelse om, at "*mellemprioriteten før konkursdekretet ikke forhindrer denne modregning. Den lovbestemte modregning finder sted på trods af betalingsstandsningen. Modregning sker ikke på foranledning af skyldneren, men med vedkommendes viden. Handelslovens artikel 445 omhandler ikke denne modregning.*"

Der kan ikke træffes afgørelse om en modregning i medfør af en retsafgørelse, efter at gældssaneringsproceduren er blevet indledt. Denne type modregning kan dog ske i mellemprioriteten før konkursdekretet, forudsat at den pågældende afgørelse er retskraftig (appelfristen er udløbet). I dette tilfælde kan modregningen først have virkning efter afgørelsens afsigelse.

Der kan naturligvis ikke træffes afgørelse om en modregning efter aftale, efter at gældssaneringsproceduren er blevet indledt. Derudover kan modregning ikke ske i mellemprioriteten før konkursdekretet, idet den i henhold til artikel 445 i handelsloven anses som en unormal betalingsmetode, der er lovmæssigt ugyldig. [1]"

Det skal endvidere bemærkes, at der i henhold til loven af 5. august 2005 om finansielle garantier findes

specifikke undtagelser fra de ovenstående bestemmelser, herunder for eventuelle modregningsaftaler som indgået mellem parterne på dagen for insolvensprocedurens indledning (eller efter indledningen) (jf. artikel 18ff. i loven af 5. august 2005 om finansielle garantier).

[1] "*La compensation comme garantie d'une créance sur un débiteur en faillite*", Pierre HURT, J.T. 2010, s. 30.

6 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen for de kontraktforhold, som skyldneren er part i?

1. Konkurs

Et af de første problemer, kuratoren står over for, så snart der er indledt en insolvensprocedure, vedrører de løbende aftaler, der er blevet indgået forud for konkursdekretet. Bortset fra ansættelseskontrakter, som udløber automatisk den dag, hvor konkursdekretet bliver afsagt (artikel 125-1 i loven om arbejde), anerkendes det traditionelt, at løbende aftaler fortsat gælder, medmindre kurator ophæver dem.

Kuratoren skal afveje de pågældende interesser for at beslutte, hvorvidt aftalerne skal videreføres midlertidigt eller ej. Findes der kontraktbestemmelser vedrørende en ophævelse af aftalen i tilfælde af en af parternes konkurs, skal det fastlægges, hvorvidt kurator agter at afvise bestemmelsernes gennemførlighed eller ej (idet der kan stilles spørgsmålstejn ved bestemmelsernes gyldighed. Det kan eksempelvis nævnes, at disse bestemmelser anses som ugyldige i Belgien i forbindelse med erhvervslejemaal.)

Under alle omstændigheder er det principielt kuratorens opgave at beslutte, hvorvidt aftalerne fortsat skal gælde eller skal ophæves. I tilfælde af anfægtelse fra den anden kontrahents side, som påberåber sig den automatiske ophævelse af aftalen som følge af konkurs, risikerer kurator en retssag med usikkert udfald, og at der opstår nye omkostninger, der trækkes fra aktiverne [1].

2. Retslig sanering

Når der indledes en retslig saneringsprocedure, reguleres virkningerne for løbende aftaler på en sådan måde, at virksomheden kan fortsætte sin drift, således at den effektivt kan foretage en sanering under hele proceduren.

Kontinuitetsprincippet: Som hovedregel fører indledningen af en retslig saneringsprocedure ikke til automatisk ophævelse af løbende aftaler. Der findes fortsat løbende aftaler, og skyldneren kan ensidigt beslutte, om de skal gennemføres, hvis dette er nødvendigt for at opretholde virksomhedens drift under saneringen.

Sanktionsbestemmelser: De forudbestemte sanktionsbestemmelser, der har til formål at dække det potentielle tab ved manglende overholdelse af hovedforpligtelsen, suspenderes i udsættelsesperioden og indtil saneringsplanen er fuldt ud gennemført. Fordringshaveren kan dog i sin suspenderede fordring medtage det tab, der faktisk er lidt som følge af manglende overholdelse af hovedforpligtelsen.

Beskyttelse af arbejdstagere: Ansættelseskontrakterne opsiges ikke automatisk ved indledningen af saneringsproceduren. Som led i saneringsplanen kan det imidlertid være nødvendigt at foretage afskedigelser af økonomiske årsager eller ændringer i arbejdsvilkårene. Disse foranstaltninger skal godkendes af retten og respektere arbejdstagernes rettigheder.

[1] Kilder: "*Les procédures collectives au Luxembourg*", Yvette HAMILIUS og Brice HELLINCKX (forfattere til tredje kapitel), Editions Larcier 2014, s.86.

7 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen for individualforfølgende kreditorer (bortset fra verserende retssager)?

1. Konkurs

Under konkursproceduren suspenderes tvangsfuldbyrdelseshandlinger mod den erhvervsdrivende og dennes formuegoder. Der er imidlertid ingen luxembourgsk lov, der forbyder fordringshaverne at forsøge at bevare og beskytte skyldnerens aktivmasse.

Ved ingen af disse procedurer kan skyldneren råde frit over sine formuegoder. "Fra afsigelsen af konkursdekret til afslutningen af sagen kan der ikke anlægges en retssag mod skyldneren i forhold til de formuegoder, der er omfattet af skyldnerens urådighed." (Lux. 12. januar 1935, Pas. 14, s. 27). "Simple fordringshavere og almindeligt privilegerede fordringshavere kan efter konkursprocedurens indledning ikke anlægge sag mod skyldneren eller kuratoren i forhold til at få dem dømt. De kan udelukkende anmelde eller anerkende fordringerne for at oplyse om de pågældende fordringer." (Cass. 13. november 1997, Pas. 30, s. 265)

I visse tilfælde kan skyldneren dog disponere med en godkendelse fra den af den byret, der har den stedlige kompetence i handelssager, udpegede tilsynsførende (hvor det drejer sig om betalingsudsættelse eller indsættelse af bostyre).

Derudover medfører konkursdekretet, at den ikkeforfaldne gæld forfalder, og at der ikke længere påløber renter.

2. Retslig sanering

Midlertidigt forbud mod realisering af løsøre eller fast ejendom: I udsættelsesperioden kan der ikke iværksættes individuelle søgsmål for at gøre suspenderede fordringer gældende over for skyldnerens løsøre eller faste ejendom.

3. Overgældsætning

I forbindelse med gældssaneringen indebærer kommissionens afgørelse om anerkendelse af skyldnerens begæring ophævelse af enhver mulighed for fuldbyrdelsesforanstaltninger over for skyldnerens formuegoder, medmindre det gælder manglende betaling af underholdsbidrag, samt ophævelse af påløbende renter, og at den ikkeforfaldne gæld suspenderes.

Hvis der ikke opnås en frivillig aftale om gældssanering, kan den fredsdommer, der får forelagt sagen med henblik på tvangssanering, suspendere alle fuldbyrdelsesforanstaltninger på samme vilkår som nævnt ovenfor.

8 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen på retssager, der verserer på tidspunktet for insolvensbehandlings påbegyndelse?

1. Konkurs

De procedurer, der allerede er iværksat ved indledningen af insolvensproceduren, videreføres af kuratoren i denne funktion. Sagsøgeren/-erne i retssagerne skal imidlertid lovliggøre proceduren ved at inddrage kuratoren, som har enebeføjelse til at repræsentere skyldneren.

Dømmes skyldneren, opnår den/de fordringshaver/-e, der indledte retssagen forud for konkurserklæringen, en status, som de kan påberåbe sig inden for rammerne af konkursen. Der er ikke mulighed for tvangsfuldbyrdelse af denne status, hvorimod konkursdekretet fører til, at skyldneren mister retten til selv at forvalte sine formuegoder.

2. Retslig sanering

Så snart en anmodning om retslig sanering er indgivet, indeholder loven beskyttelsesforanstaltninger for at give skyldneren den nødvendige tid til at gennemføre en effektiv sanering uden straks at blive udsat for pres fra konkursprocedurer eller beslaglæggelser med henblik på at sikre virksomhedens kontinuitet. Med henblik herpå er der planlagt følgende foranstaltninger:

Forbud mod konkurserklæring: Så længe retten ikke har truffet afgørelse om anmodningen om retslig sanering, kan skyldneren ikke erklæres konkurs, selvom konkurssagen er indledt, eller fuldbyrdelsesforanstaltningen er påbegyndt. For selskaber betyder dette også, at de ikke kan opløses retligt eller administrativt uden likvidation.

Suspension af fuldbyrdelsesforanstaltninger: Løsøre eller fast ejendom, der tilhører skyldneren, må ikke realiseres efter gennemførelse af en fuldbyrdelsesforanstaltning. Det betyder, at fordringshaverne ikke kan beslaglægge og sælge skyldnerens aktiver i den periode, hvor anmodningen om retslig sanering behandles af retten.

9 I hvilket omgang deltager kreditorerne i insolvensbehandlingen?

1. Konkurs

Ved konkursens offentliggørelse i et eller flere luxembourgske lovtidender oplyses fordringshaverne om skyldnerens konkurs. Fordringshaverne skal inden for en i konkursdekretet fastsat frist anmelde deres fordringer med angivelse af deres status til justitskontoret ved den byret, der har den stedlige kompetence i handelssager. Justitskontoret registrerer fordringerne og kvitterer for modtagelsen.

Anmeldelserne af fordringer skal underskrives og blandt andet indeholde fordringshavernes efternavn, fornavn, profession og bopæl, fordringens beløbsmæssige størrelse og årsag samt sikkerhedsstillelse og værdipapirer, der måtte være påvirket heraf. Efterfølgende verificeres de forskellige anmeldte fordringer under kuratorens tilstedeværelse af skyldneren og den kommitterede dommer.

Inden for rammerne af denne procedure kan fordringshaverne i tilfælde af anfægtelse blive indkaldt, således at de kan uddybe baggrunden for deres fordring som værende berettiget eller det præcise beløb i forbindelse med sagens behandling.

Kan kurator konstatere, at der er aktiver at udlodde mellem fordringshaverne, indkaldes disse af kurator til regnskabsaflæggelsen, hvor fordringshaverne har mulighed for at fremlægge deres kommentarer til udkastet til udlodning.

Er der ikke tilstrækkelige aktiver, afsluttes konkursproceduren.

Er fordringshaverne utilfredse med kuratorens arbejde, kan de indgive en klage til den kommitterede dommer, som i givet fald kan vælge at få kuratoren udskiftet.

2. Retslig sanering

Fordringshavernes deltagelse i en retslig saneringsprocedure ved kollektiv overenskomst er et centralt element for en vellykket sanering. De centrale dele af denne deltagelse er:

- Deltagelse i forhandlingerne: Fordringshaverne deltager i forhandlingerne om betingelserne i sanerings- eller omstruktureringsplanen. Planen kan indeholde forslag såsom gældsreduktion (delvis afskrivning), omlægning af betalinger eller konvertering af gæld til egenkapital.
- Afstemning om saneringsplanen: Fordringshaverne har ret til at stemme om den saneringsprocedure, som skyldneren har foreslået. For at planen kan blive godkendt skal et flertal af fordringshaverne normalt give deres samtykke hertil, ofte efter kategorier af fordringer (privilegerede fordringshavere, usikrede fordringshavere osv.). Detaljerne i afstemningen og de krævede flertal kan variere afhængigt af proceduretypen.
- Overvågning af planens gennemførelse: Når planen er blevet godkendt og autoriseret af retten, har fordringshaverne ret til at kontrollere dens gennemførelse. Udsættelseskommissæren ("commissaire au sursis") kan være ansvarlig for at føre tilsyn med, at planen gennemføres korrekt, og for at rapportere til fordringshaverne og retten. Hvis skyldneren ikke overholder planen, kan fordringshaverne anmode retten om at gribe ind.
- Indgriben i tilfælde af vanskeligheder: Hvis der opstår vanskeligheder under gennemførelsen af planen, kan fordringshaverne gribe ind for at anmode om ændringer af planen eller i alvorlige tilfælde for at ændre saneringsproceduren til en retslig likvidationsprocedure.
- Klage og anfægtelse: Fordringshavere kan klage over afgørelser, der ville være til ugunst for dem, såsom godkendelse af anfægtede fordringer eller saneringsplanen. Sådanne klager skal iværksættes inden for de frister og i den form, der er fastsat ved lov.

Disse elementer har til formål at sikre, at fordringshaverne har indflydelse på saneringsproceduren ved kollektiv overenskomst, og at deres rettigheder beskyttes, samtidig med at de giver den kriseramte virksomhed mulighed for at overleve.

3. Overgældsætning

I forbindelse med den frivillige aftale om gældssanering er fordringshaverne i første omgang forpligtede til at

anmelde deres fordring til informations- og rådgivningstjenesten for gældssanering. Efterfølgende kan fordringshaverne bidrage aktivt til godkendelsen af tjenestens udkast til den frivillige aftale om gældssanering.

Forligskommissionen for gældssanering indkalder efterfølgende fordringshaverne og fremlægger de udarbejdede forslag til en frivillig aftale for dem. Mindst 60 procent af fordringshaverne, hvis fordringer svarer til 60 procent af fordringerne, skal godkende udkastet til den frivillige aftale, for at udkastet kan anses som godkendt. Manglende tilkendegivelse fra fordringshavernes side anses som en godkendelse.

10 På hvilken måde kan bobestyreren benytte eller afhænde boets aktiver?

Kuratorerne med ansvar for en konkurs repræsenterer både den konkursramte og gruppen af fordringshavere. I denne dobbeltrolle står de for at forvalte formuegoderne, samtidig med at de som sagsøgende og sagsøgte part er berettiget til at træffe alle de foranstaltninger, der har til formål at bevare aktivmassen til betaling af fordringshaverne samt at genoprette eller øge denne aktivmasse, hvilket er i fordringshavernes fælles interesse. (Appeldomstolen, den 2. juli 1880, Pas. 2, s. 49)

Kuratoren træffer foranstaltninger vedrørende den samlede betaling til fordringshaverne fra skyldnerens formue, dvs. genoprettelse, beskyttelse eller likvidation af denne formue. (Appeldomstolen, den 25. februar 2015, Pas. 37, s. 483)

I forhold til de gældende aftaler, der er blevet indgået forud for konkursdekretet, skal kuratoren træffe afgørelse om, hvorvidt det er hensigtsmæssigt at ophæve dem, eller om det i forbindelse med en udlodning af aktiverne er bedre at videreføre dem af hensyn til en senere hæftelse for skyldnerens passiver.

11 Hvilke fordringer kan anmeldes i skyldnerens bo, og hvordan behandles fordringer, som opstår, efter at insolvensbehandlingen blev påbegyndt?

1. Konkurs

Alle fordringshavere er forpligtede til at anmelde deres fordringer – uanset fordringens art, og hvorvidt de er privilegerede fordringshavere eller ej. Massefordringer, dvs. fordringer, der opstår på et senere tidspunkt og har forbindelse til konkursproceduren (f.eks. kuratoromkostninger, leje, der forfalder efter afsigelse af konkursdekretet osv.), er undtaget fra denne procedure.

Massefordringer, der opstår efter indledningen af insolvensproceduren, og som er forbundet med konkursbehandlingen eller videreførelsen af visse af den konkursramte virksomheds aktiviteter, indfris, inden resten af aktivmassen fordeles mellem fordringshaverne. Massefordringerne har således forrang for de andre fordringer.

2. Retslig sanering

I forbindelse med en retslig saneringsprocedure er de fordringer, der skal anmeldes i skyldnerens bo, dem, der er opstået før indledningen af den retslige saneringsprocedure. Skyldneren skal vedlægge sin anmodning en fuldstændig liste over anerkendte eller påståede suspenderede fordringshavere med angivelse af deres navne.

Fordringer, der opstår efter indledningen af den retslige saneringsprocedure, dvs. fordringer, der er opstået under den retslige sanering, behandles generelt særskilt. Fordringer vedrørende ydelser til skyldneren under den retslige saneringsprocedure, uanset om de hidrører fra nye forpligtelser, som skyldneren har påtaget sig, eller som følge af aftaler, der er gældende ved procedurens indledning, betragtes som "massefordringer" i tilfælde af konkurs, likvidation eller overdragelse efter rettens afgørelse. For at disse fordringer kan betragtes som massefordringer i forbindelse med en efterfølgende gældssaneringsprocedure, skal der være en tæt forbindelse mellem afslutningen af den retslige saneringsprocedure og indledningen af gældssaneringsproceduren (såsom konkurs). Denne forbindelse antages, hvis gældssaneringsproceduren indledes senest 12 måneder efter afslutningen af den retslige sanering.

Fordeling af vederlag: De vederlag, som fordringshaveren kræver som følge af opsigelsen af en aftale eller dens misligholdelse, fordeles forholdsmæssigt i forhold til perioden før eller efter indledningen af den retslige saneringsprocedure. Dette betyder, at hvis en aftale opsiges under saneringsproceduren, vil den del af

vederlaget, der vedrører perioden efter indledningen af saneringen, blive behandlet anderledes end den del, der vedrører den foregående periode.

Prioritering af betaling for formuegoder, som er omfattet af tinglige rettigheder. Fordringer, der stammer fra ydelser, som har bidraget til opretholdelsen af sikkerheden eller ejendomsretten (f.eks. formuegoder, som en fordringshaver har en tinglig ret til), har forrang ved betalingen. Det betyder, at provenuet fra salget af disse formuegoder fortrinsvis vil blive anvendt til at tilbagebetale disse specifikke fordringer.

12 Hvilke regler gælder for anmeldelse, prøvelse og anerkendelse af fordringer?

1. Konkurs

I forbindelse med konkursproceduren offentliggøres konkursdekretet på forskellig vis (i pressen og ved opslag i retten) for at informere skyldnerens fordringshavere om situationen og opfordre dem til at anmelde deres fordringer (artikel 472 i handelsloven).

Fordringshaverne skal derefter anmelde deres fordringer til justitskontoret ved den byret, der har den stedlige kompetence i handelssager, og fremlægge relevant dokumentation (artikel 496 i handelsloven).

Fordringshaverne kan anmelde deres fordringer ved hjælp af blanketten på følgende websted: <https://justice.public.lu/fr/creances/declaration-creance.html>

Kuratoren kan eventuelt afvise fordringer (artikel 500 i handelsloven).

Afvises den anmeldte fordring, hjemvises den til retten.

Hvis anfægtelser imidlertid på grund af deres karakter henhører under en anden rets kompetence end den byret, der har den stedlige kompetence i handelssager, vil de blive stillet for den ret, der har kompetence til at træffe afgørelse om sagens realitet. I mellemtiden bevarer den byret, der har den stedlige kompetence i handelssager, i overensstemmelse med artikel 504 kompetencen til at fastsætte det beløb, op til hvilket den anfægtede fordringshaver kan deltage i forhandlingerne.

2. Retslig sanering

Skyldneren skal vedlægge sin anmodning en fuldstændig liste over anerkendte eller påståede suspenderede fordringshavere, herunder deres navn, adresse og fordringens størrelse, med særlig angivelse af status som ekstraordinær suspenderet fordringshaver og af formuegoder, som er omfattet af en tinglig rettighed eller et pant, eller som er fordringshaverens ejendom.

Underretningspligt: Skyldneren skal underrette hver enkelt fordringshaver om retsafgørelsen senest 14 dage efter domsafsigelsen. Dette sikrer, at alle fordringshavere er opmærksomme på situationen og kan handle i overensstemmelse hermed.

Liste over fordringshavere: Fordringshaverne har ret til at konsultere den liste over fordringshavere, der er indgivet til registret, i overensstemmelse med de regler, der er fastsat i loven. Denne liste indeholder nærmere oplysninger om alle fordringer mod virksomheden, hvilket gør det muligt for fordringshaverne at kontrollere deres egen stilling.

Anfægtelse: Enhver fordringshaver eller påstået fordringshaver kan anfægte størrelsen eller klassificeringen af sin fordring som angivet af skyldneren. Dette omfatter anfægtelse af den klasse (ordinær eller ekstraordinær), som skyldneren har tildelt fordringshaveren.

Anfægtelsesprocedure: Hvis der fortsat er uenighed mellem fordringshaveren og skyldneren, kan anfægtelsen indbringes for den ret, der indledte den retslige saneringsprocedure.

Ændring af fordringer: Retten kan efter fælles anmodning fra fordringshaveren og skyldneren ændre størrelsen eller klassificeringen af den fordring, som skyldneren oprindeligt har fastsat. Denne afgørelse meddeles fordringshaver af justitskontoret.

Frist for anfægtelse: Hvis fordringshaveren ikke indbringer anfægtelsen for retten senest en måned før retsmødet, anses han for at acceptere det beløb, som skyldneren har foreslået, og kan kun stemme op til dette beløb.

Anfægtelse vedrørende listen over fordringshavere: Alle suspenderede fordringer, der er opført på den officielle liste over fordringer, kan anfægtes af enhver interesseret part. Søgsmålet rettes mod skyldneren og den fordringshaver, hvis fordring anfægtes. Retten hører, efter rapport fra skiftedommeren, de berørte parter og træffer afgørelse om anfægtelsen.

Retten kompetence: Hvis anfægtelsen går ud over saneringsrettens kompetence, kan denne midlertidigt fastsætte fordringens størrelse og kvalitet med henblik på retslig sanering, indtil den kompetente ret har truffet afgørelse om sagens realitet. Hvis afgørelsen om anfægtelsen ikke kan afsiges hurtigt, kan retten også midlertidigt fastsætte fordringens størrelse og kvalitet. Den dom, der foreløbigt fastsætter fordringens størrelse og kvalitet, kan ikke appelleres, hvorfor den ikke kan anfægtes.

Ændring, hvis det er nødvendigt: Efter anmodning fra skyldneren eller fordringshaveren kan retten til enhver tid, og hvis det er absolut nødvendigt, ændre sin afgørelse om en suspenderet fordrings størrelse og kvalitet i lyset af nye oplysninger.

Ajourføring af listen over fordringshavere: Skyldneren skal om nødvendigt rette eller supplere listen over fordringshavere og indlevere den til justitskontoret inden det planlagte retsmøde. Justitssekretæren er i så fald ansvarlig for at underrette de berørte fordringshavere om sådanne ændringer.

3. Gældssaneringsprocedure:

Skyldnerens fordringshavere er inden for en måned fra offentliggørelse af meddelelsen om gældssanering i registret forpligtede til at anmelde deres fordringer til informations- og rådgivningstjenesten for gældssanering.

Anmeldelse af fordringer skal ske i henhold til artikel 6 og 7 i den storhertugelige forskrift af 17. januar 2014 om gennemførelse af loven af 8. januar 2013 om gældssanering.

Du finder en [blanket](#) til brug ved indberetning af fordringer til download på webstedet <https://justice.public.lu/fr.html> på følgende adresse: <https://justice.public.lu/fr/creances/surendettement.html>

Forligskommissionen vurderer, hvorvidt anmeldelserne opfylder de formelle krav.

13 Hvilke regler gælder for udlodning? I hvilken rækkefølge fyldestgøres kreditorernes krav?

Konkurslovens grundlæggende princip er, at alle fordringshavere modtager en forholdsmæssig andel, der svarer til fordringens størrelse.

Nogle fordringshavere har forrang eller er privilegerede.

De privilegerede fordringshavere inddeles på lovbestemt vis i henhold til den offentlige orden (udlejere af fast ejendom, pantekreditorer, pantehavere med goodwill og navnlig statskassen i bred forstand).

Kuratoren henviser generelt til artikel 2096 til 2098, 2101 og 2102 i civillovbogen.

Kuratoren skal foretage en sagsspecifik kontrol i henhold til lovbestemmelserne og retspraksis.

Nettoaktiverne til de simple fordringshavere fordeles i overensstemmelse med handelslovens artikel 561, stk. 1.

Er kuratoren bekendt med de retsbestemte honorarer, er de privilegerede fordringshavere fundet, og det resterende beløb til fordeling mellem de simple fordringshavere er kendt, udarbejder kuratoren et udkast til aktivernes fordeling, som i første omgang forelægges for den kommitterede dommer. Kuratoren inviterer i henhold til handelslovens artikel 533 alle fordringshavere til regnskabsaflæggelsen ved rekommanderet brev og vedlægger en kopi af udkastet til aktivernes fordeling.

Skyldneren indkaldes ved stævningsmand eller ved offentliggørelse i en luxembourgsk lovtidende.

Medmindre kuratorens regnskabsaflæggelse fører til afvisning fra en fordringshavers side, fremlægger kuratoren rapporten om regnskabsaflæggelsen som udarbejdet med udgangspunkt i udkastet til aktivernes fordeling for den kommitterede dommer og justitskontoret med henblik på underskrift.

Kuratoren udbetaler efter regnskabsaflæggelsen beløbene til fordringshaverne.

14 Under hvilke omstændigheder kan insolvensbehandlingen afsluttes, og hvilke retsvirkninger har en sådan afslutning (navnlig i forbindelse med en tvangsakkord?)

1. Konkurs

Ved konkurs kan kuratoren, når alle betalinger er effektueret, begære konkursboet sluttet, hvorefter der afsiges en kendelse om boets slutning, der, som navnet siger, afslutter konkursbehandlingen.

I henhold til handelslovens artikel 586 kan en skyldner, der har erlagt alle skyldige beløb, begære rehabilitering ved at indgive en begæring herom til den øverste domstol (Cour supérieure de justice).

2. Retslig sanering

Den retslige saneringsprocedure ved kollektiv overenskomst kan afsluttes på flere betingelser, normalt afhængigt af, om saneringen lykkedes eller mislykkedes. De vigtigste betingelser er:

Fuldstændig gennemførelse af saneringsplanen: Sagen kan afsluttes, når saneringsplanen er blevet gennemført med succes. Det betyder, at de planlagte foranstaltninger til omstrukturering af virksomheden og tilbagebetaling af fordringshaverne blev gennemført i overensstemmelse med den plan, der var godkendt af retten og fordringshaverne.

Manglende gennemførelse af planen: Hvis saneringsplanen ikke kan gennemføres, eller hvis virksomheden ikke opfylder de forpligtelser, der er indgået i henhold til planen, kan den retslige saneringsprocedure afsluttes. I så fald kan proceduren konverteres til retlig likvidation, hvis virksomhedens økonomiske situation ikke gør det muligt at fortsætte driften.

Skyldnerens tilbagetrækning: Skyldneren kan anmode om, at saneringsproceduren afsluttes, hvis han vurderer, at det ikke længere er nødvendigt at fortsætte proceduren, eller at han har genoprettet sin økonomiske situation uden at skulle fortsætte proceduren.

Fuld tilbagebetaling af fordringshaverne: Proceduren kan også afsluttes, hvis skyldneren er i stand til fuldt ud at tilbagebetale de fordringshavere, der er involveret i proceduren, herunder fordringer, der er opstået før og efter saneringsprocedurens indledning.

Manglende udsigter til sanering: Hvis det efter en analyse viser sig, at saneringen af virksomheden åbenbart ikke kan gennemføres, kan retten beslutte at afslutte proceduren og indlede en retslig likvidationsprocedure.

Virkningerne af afslutningen af den retslige saneringsprocedure

Afslutningen af den retslige saneringsprocedure har flere retlige og økonomiske virkninger for både skyldneren og fordringshaverne:

Ophævelse af suspensionsforanstaltninger: Afslutningen af proceduren bringer de beskyttelsesforanstaltninger, som skyldneren havde, såsom suspension af individuel kreditorforfølgning og forbud mod beslaglæggelse, til ophør. Fordringshaverne generhverver derefter deres ret til individuelt at forfølge skyldneren for at inddrive deres fordringer, med forbehold af eventuelle aftaler eller moratorier indført som led i saneringsplanen.

Tilbagegivelse af forvaltning: Hvis virksomhedens forvaltning var overdraget til en midlertidig administrator, tilbagegives den til skyldneren ved procedurens afslutning.

Afslutning af virkningerne af saneringsplanen: Hvis saneringsplanen er fuldt ud gennemført, fastslår afslutningen, at forpligtelserne i henhold til saneringsplanen er overholdt, og at de berørte fordringshavere ikke længere kan kræve yderligere betaling for de fordringer, der blev behandlet i proceduren.

15 Hvilke rettigheder har kreditorerne efter insolvensbehandlingens afslutning?

1. Konkurs

Efter insolvensprocedurens afslutning får fordringshaverne – såfremt der findes aktiver – udbetalt hele eller en del af det skyldige beløb i henhold til fordelingsbetingelserne som indeholdt i afgørelsen om afslutning af proceduren.

Fordringshaverne har ligeledes mulighed for at anlægge et søgsmål i henhold til artikel 1382 og 1383 i civillovbogen for at gøre det almindelige erstatningsansvar gældende over for skyldnerens ledelse eller anlægge et søgsmål i henhold til artikel 441-9 og 710-16 i loven om erhvervsdrivende virksomheder (ledelsens og direktørernes ansvar inden for rammerne af udøvelsen af deres beføjelser).

2. Retslig sanering

Hvis den retslige saneringsprocedure er blevet afsluttet på grund af en vellykket gennemførelse af saneringsplanen:

Betaling af fordringer i henhold til planen: Fordringshaverne bevarer retten til at modtage betalinger i overensstemmelse med betingelserne i saneringsplanen. Hvis planen omfatter en spredning af betalinger, gældseftergivelse eller andre ordninger, skal fordringshaverne overholde disse betingelser.

Inddrivelse af resterende fordringer: Hvis planen ikke indeholdt bestemmelser om fuldstændig eftergivelse af fordringen, kan fordringshaverne fortsætte med at inddrive de resterende beløb i overensstemmelse med den tidsplan, der er fastsat i saneringsplanen.

Begrænset mulighed for at klage: Fordringshavere, der har accepteret eller ved rettens afgørelse er blevet tvunget til at acceptere planen, kan ikke sagsøge skyldneren for de fordringer, der er blevet annulleret eller reduceret i henhold til planen. De kan kun gøre krav på, hvad der er fastsat i planen.

Rettigheder i tilfælde af, at saneringen og ændringen til retlig likvidation mislykkedes

Hvis saneringsproceduren er blevet afsluttet som følge af, at planen og ændringen til retlig likvidation mislykkedes:

Deltagelse i likvidation: Fordringshavere har ret til at deltage i likvidationsproceduren efter ændringen. De skal anmelde deres fordringer i denne nye procedure, hvis de ikke allerede har gjort det.

Klassificering af fordringer: Fordringer vil blive klassificeret og betalt i henhold til deres prioritetsrækkefølge under overholdelse af privilegier og garantier. Privilegerede fordringshavere såsom pantekreditorer eller arbejdstagere vil blive betalt forud for provenuet fra likvidationen af aktiverne.

16 Hvem bærer omkostningerne og afholder udgifterne i forbindelse med insolvensbehandlingens afslutning?

1. Konkurs

Udgifterne forbundet med konkursbegæringen indgår i de samlede omkostninger.

Udgifterne opstår af hensyn til konkursproceduren, hvorfor de betales sammen med konkursboets aktiver, inden kurator fordeler resten af aktivmassen mellem de forskellige fordringshavere.

Artikel 1 og 2 i loven af 29. marts 1893 om retshjælp og debetproceduren omhandler de forskellige

omkostninger forbundet med de formaliteter, der skal opfyldes i forbindelse med insolvensproceduren, og betalingsrækkefølgen i tilfælde af utilstrækkelige aktiver.

Den kompetente byret fastsætter kuratorens honorar på grundlag af den storhertugelige forskrift af 18. juli 2003.

Kuratoren er forpligtet til at fremlægge sin opgørelse over omkostninger og honorarer baseret på de inddrevne aktiver for byretten med stedlig kompetence i handelssager.

I henhold til artikel 536-1, stk. 2, i handelsloven udbetaler registermyndigheden (Administration de l'Enregistrement) omkostningerne og honorarerne forbundet med den afsluttede insolvensprocedure grundet utilstrækkelige aktiver som et forskud under de betingelser, der er fastsat i loven af 29. marts 1893 om retshjælp og debetproceduren.

2. Retslig sanering

Omkostningerne og udgifterne i forbindelse med den retslige saneringsprocedure afholdes primært af skyldneren, dvs. den kriseramte virksomhed.

Honorarer til retsbefuldmægtigede: Honorarer til retsbefuldmægtigede såsom den beskikkede kurator, udsættelseskommissæren eller likvidatoren skal afholdes af skyldneren. Disse honorarer er som regel retsbestemte og betales med fortrinsret af skyldnerens aktiver.

Retsafgifter: Retsafgifterne, herunder omkostningerne i forbindelse med retsmøder, retsafgørelser og andre retsafgifter, skal også afholdes af skyldneren.

17 Hvilke regler gælder for omstødelse af dispositioner til skade for de kreditorer, der har anmeldt krav i boet?

1. Konkurs

Der kan i konkursdekretet være fastsat en periode for skyldnerens betalingsstandsning, som starter før konkursdekretdatoen, dog højst seks måneder før denne dato.

Af hensyn til fordringshavernes interesser anses perioden mellem betalingsstandsningen og konkursdekretet som "mellemprioriteten før konkursdekretet".

Visse aftaler, der indgås i løbet af denne periode, og som krænker fordringshavernes rettigheder, er ugyldige. Dette omfatter navnlig:

- aftaler vedrørende de materielle og immaterielle formuegoder, som skyldneren har overdraget vederlagsfrit og mod vederlag, når salgsprisen er alt for lav i forhold til værdien af den pågældende genstand
- udbetalinger – enten kontante eller via transport, salg, compensation eller andet – forbundet med gæld, der endnu ikke er forfalden
- udbetalinger, dog ikke kontante, eller kortfristede gældsbreve forbundet med forfalden gæld
- pant eller andre tinglige rettigheder som indrømmet af skyldneren forbundet med gæld, der er stiftet forud for betalingsstandsningen.

Ugyldighedsprincippet finder derimod ikke automatisk anvendelse på andre aftaler.

Visse af skyldnerens udbetalinger forbundet med forfalden gæld og andre vederlagsbaserede aftaler, der er indgået i mellemprioriteten før konkursdekretet, kan således annulleres, såfremt de tredjeparter, der modtog pengene eller handlede med skyldneren, var bekendt med skyldnerens betalingsstandsning.

Er fordringshaveren bekendt med, at skyldneren ikke kan opfylde sine forpligtelser, er det ikke tilladt for ham/hende at styrke sin egen position på bekostning af gruppen af fordringshavere.

[Panterettigheder og prioritetsrettigheder](#), der måtte være opnået, kan registreres frem til konkursdekretets

afsigelse. Derimod kan registreringer som foretaget op til 10 dage før betalingsstandsningsperioden eller herefter erklæres for ugyldige, såfremt der ligger mere end 15 dage mellem panteoprettelsesaftalen og registreringsdatoen.

Alle aftaler eller udbetalinger, der er foretaget som svigagtige handlinger mod fordringshaverne, dvs. at aftalerne er indgået af skyldneren, som er bekendt med den skade, dette får på fordringshaveren (dvs. ved at massen reduceres, konkursordenen ikke følges osv.), erklæres for ugyldige, uanset hvornår de måtte være indgået.

Begrebet mellempriode før konkursdekretet finder ikke anvendelse på finansielle garantikontrakter samt i tilfælde af fremtidige fordringer, der overdrages til en securitiseringsenhed med særligt formål.

2. Overgældsætning

Dommeren kan i givet fald udpege personerne med ansvar for at yde hjælp til social-, uddannelses- eller økonomiforvaltningsplanen for at sikre, at den del af skyldnerens indtægter, der ikke er berørt af gældsindfrielsen, anvendes til de fastlagte formål.

Disse personer er bemyndigede til at træffe de nødvendige foranstaltninger til forhindring af, at denne del af indtægterne ikke opfylder det naturlige mål, eller at skyldnerens husholdnings interesser krænkes.

■ Sidste opdatering: 15/05/2026

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.